

Nidaros 11. Mars 1935

TRONDHEIM CENTRUM I NORGE

for Oxfordbevegelsen, sier gruppemedlemmer

Ingensteds som her.

AVSLUTNINGSMØTER igåraftes under veldig tilslutning i kirkene.

Idag forlater flere av Oxfordgruppens ledere Trondheim. Redaktør Ramm, advokat Wikborg og noen andre reiser med morgentoget sydover, flere følger etter med natt-toget, og i løpet av få dager vil alle de fremmede ha forlatt byen. De har tilbragt 10 dager her, og hvilke dager! De sier selv de aldri har oplevet noe lignende og at Trondheim nu er bevegelsens centrum her i landet.

Også for byen har det i sannhet vært en merkelig tid. Ingen kunde på forhånd tro bevegelsen skulde gripe om sig slik som den har gjort. Under mottagelsen som biskop Støren og frue gav i Britannia den første kveld laget var i Trondheim, fikk alle et meget sympatisk inntrykk av representantene for Oxford, men ingen trodde vel de på en ukes tid vilde makte å reise en bevegelse som kveld etter kveld fylte kirkene, som endret store kretsers syn på religionen og som virket «forvandlende» på dem. Og dog er det skjedd. Det mektigste inntrykk derav gav kveldsmøtene i Domkirken og Vår Frue kirke igår, de som dannet avslutningen på virksomheten utad og som viste i hvilken enestående grad Oxfordfolkene hadde vunnet byens øre. I Domkirken ledet advokat Wikborg, i Vår Frue redaktør Ramm. Foruten dem talte en rekke av lagets medlemmer. Vidnesbyrdene hadde alle tilknytning til det som er hendt her i byen i forbindelse med gruppens virksomhet; talene var da også preget av varm glede og av sikker forvis-

ning om at den gjerning som var begynt, den vilde bli fortsatt i livsforvandlingens tegn. Dette gav domprost Haugsøen likeledes uttrykk for i en tale i Domkirken. Og så avsluttedes møtene — i Domkirken med «Gud signe vårt dyre fedraland» og i Vår Frue med «Ja, vi elsker», båret av en mektig stemning som gjorde øieblikket uforglemmelig for de store skarer som hadde fylt kirkene til siste plass, og som alle var sterkt grepet.

Høimessen i Domkirken.

Også ved høimessegudstjenesten, hvor redaktør Ramm og domprost Haugsøen preket, var Domkirken fylt til siste plass. Domprosten talte vakkert og gripende over dagens tekst og endte med bønn om at Gud måtte omskape oss til nye mennesker, til en fylking som kunde dra landet rundt og hverve hærmenn for Gud til kamp mot det onde.

Redaktør Ramm talte så om sitt møte med Oxfordgruppen, et møte som førte til hel omvendelse, og som viste ham at han var satt inn i verden for å virke for Gud, å være med på å gjennomføre den åndelige revolusjon, som Oxfordbevegelsen betød. Det gjaldt nemlig her ingen almindelig vekkelse, men en revolusjon mot materialismen. Det var ganske kort tid siden bevegelsen kom til Norge, men man kunde allerede se gledelige resultater av arbeidet. Spesielt var det gledelig at

(Forts. siste side.)

Forts. fra 1 side

04-02-036

så mange unge sluttet sig til den, og med glødende iver. Og ungdommen trakk de eldre med. Også her i Trondheim var mange grepet, og store skarer av mennesker møtte bevegelsen med sterk sympati. Men sympati var imidlertid ikke nok. Oxfordbevegelsen krevet hel tilslutning og positivt arbeid av den enkelte for å gjennomføre den kristne revolusjon i verden, som vil befrielse for all åndelig nød, og lysere, lykkeligere tider for alle.

Også Vår Frue kirke var fylt til trengsel ved høimessegudstjenesten, hvor res. kap. Pharo forrettet og Albert Lunde preket for en lyttende forsamling.

«Ja, her er hendt mirakler!»

Nidaros vekslet inatt noen ord med redaktør Ramm, hvis energi, elskverdighet og utrettelige hjelpsomhet alle som er kommet i berøring med Oxford, har fått det sterkeste inntrykk av. Vi bad ham si noen ord om virksomheten i Trondheim og resultatene av den, nu da gruppen reiser. Han svarte:

— Vi er overveldet! Vi har ingen andre steder i Norge møtt en tilslutning som her i byen. Det virket så meget sterkere på oss, som trønderne jo har ord for å være reserverte. Nettop her fant vi åpne hjerter og mottagelige sinn, og vi takker Gud for at han har kunnet bruke oss som sine redskaper til forvandling av medlemmer, og for de opplevelser vi selv i så rik fylde har hatt. Ja, her er hendt mirakler!

Notiser.

Igår holdtes møte også på Fjellseter, hvor student Haslund ledet og hvor en rekke unge talte. I Børssalen holdtes møter såvel lørdag som igår.

Oxfordgruppens tilreisende medlemmer har bodd på Britannia og Phønix. Det var et så stort ekstra innrykk at Britannia i midten av uken hadde hvert værelse besatt. Hotellet har forøvrig vært Oxfords hovedkvarter her i byen, det har vrimlet av mennesker som har søkt forbindelse med gruppen.

I et av værelsene i 1. etasje har gruppen holdt kontor, gjerne med en nordmann og en engelskmann som vakthavende.

Nidaros medarbeider traff lørdag res. kap. Fjellbu. — Det er uriktig, sa han, at jeg stiller mig i spissen for Oxford i Trondheim. Det er ikke slik der, at det er noen «i spissen». Derimot vil jeg gjøre hvad jeg kan for bevegelsen, jeg som mange andre.

Det har visselig aldri hendt før at byens to største kirker samtidig har vært overfylt til aftenmøter, slik som igår. Tilstrømningen var så veldig at både Domkirken og Vår Frue måtte stenge dørene lenge før møtene begynte. Alle sitteplasser var selvfølgelig optatt, men enda stod folk tett i tett i midtganger og på sidene.

Gruppen kommer formodentlig i den nærmeste fremtid til å fortsette arbeidet andre steder — i Norge og i våre naboland. Det er sterke ønsker om at så kan skje. Et møte av de ledende planlegges forøvrig på Østlandet med det første.

Et bevis på den sterke interesse bevegelsen har vakt også utover Trøndelagsbygdene, ser vi i den store etterspørsel etter Nidaros spesialnummer. Gjennom personlig henvendelse, pr. brev og ved telefonopringninger har redaksjonen mottatt takk for numret. Det skyldtes redaktør Ramms verdifulle assistanse at numret blev så fyldig og at det kunde bringe bidrag fra så mange av gruppens medlemmer.

11 MARS 1935

Oxford på Høiskolen. = Sterk tilslutning blandt studentene til Oxford. En rekke erklærer sig „changed“.

NOGET AV DET MEST BEMERKELSESVÆRDIGE ved Oxford-bevegelsen og dens arbeide her i byen er uten tvil den sterke kontakt den har fått med ungdommen. Ungdommen i våre dager er jo vanligvis — slik synes det i ethvert fall — ikke særlig interessert i religiøse spørsmål. Eller kanskje er forholdet det at de unge hittil nødvendig har snakket ut om disse ting hvor flere har vært forsamlet.

OXFORD-BEVEGELSEN har imidlertid i høi grad forstått å aktivisere den religiøse interesse og har fått ungdommen i tale i en utstrekning som sikkert må karakteriseres som nokså enestående i vår tid. I de siste dager har man her i byen kunnet høre religiøse og personlige livsspørsmål bli diskutert med en åpenhet som hittil har vært meget sjelden. Hvor to eller tre er for-

samlet, der kan man være sikker på at Oxford kommer på tale.

GRUPPENS ARBEIDE her i byen har satt betydningsfulle merker etter sig og ikke minst blandt de unge. Også blandt Høiskolens studenter har det vært arbeidet, og høiskolestudentene har vist stor interesse for bevegelsen, og mange av dem er blitt grepet av dens innhold og har erklært personlig å ville arbeide efter Oxford-gruppens linje. Det er særlig stud. teol. Haslund som har virket blandt de teknisk studerende på Høiskolen.

KARAKTERISTISK var det store opmøte av ungdom ved gudstjenesten i Domkirken igår kveld. Det var i ganske sterk grad de unge som preget forsamlingen, og når man skal være ærlig, så kan man jo gjerne innrømme at ikke det bestandig har vært tilfelle ved gudstjenestene. En hel rekke høiskolestudenter var også tilstede under gudstjenesten.

Apotek. Natt- og søndagsvakt: Hjorten, Ørnen Nordstjernen